

περιχώρησιν ταύτην, ἣν νῦν περιχωρέει τά τε ἄστρα καὶ ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη καὶ ὁ ἀήρ καὶ ὁ αἰθήρ οἱ ἀποκρινόμενοι. Πρβλ. περιχώρησις, δίνη.

περιχώρησις. Περιστροφὴ/περιδίνηση, rotation/revolution, Ἀναξαγόρας 12.12-19-21 καὶ τῆς περιχωρήσιος τῆς συμπάσης νοῦς ἐκράτησεν, ὥστε περιχωρῆσαι τὴν ἀρχήν. καὶ πρῶτον ἀπὸ τοῦ σμικροῦ ἤρξατο περιχωρεῖν, ἐπὶ δὲ πλεόν περιχωρεῖ, καὶ περιχωρήσει ἐπὶ πλεόν ... καὶ τὴν περιχωρήσιν ταύτην, ἣν νῦν περιχωρέει τά τε ἄστρα καὶ ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη καὶ ὁ ἀήρ καὶ ὁ αἰθήρ οἱ ἀποκρινόμενοι. ἡ δὲ περιχώρησις αὐτὴ ἐποίησεν ἀποκρίνεσθαι 13.4 κινουμένων δὲ καὶ διακρινομένων ἡ περιχώρησις πολλῶ μᾶλλον ἐποίει διακρίνεσθαι. Πρβλ. περιχωρεῖν, δίνη.

περιώσιος. Ὑπεράφθονος/ἔξοχος, exceeding/surpassing, Ἐμπεδοκλῆς 129.1 ἦν δέ τις ἐν κείνοισιν ἀνὴρ περιώσια εἰδώς. Πρβλ. σοφός.

περόνη. Περόνη/καρφί, pin, Παρμενίδης 1.20 γόμφοις καὶ περόνησιν ἀρηρότε.

πεσσεύειν. Παίζω τοὺς πεσσούς, play the draughts, Ἡράκλειτος 52 αἰὼν παῖς ἐστὶ παίζων, πεσσεύων παιδὸς ἡ βασιλείη.

πέταλον. Φύλλο/πλάκα, leaf/broad tile, Ἀναξίμενης 2a πλατὺν ὥς πέταλον τὸν ἥλιον.

πέψις. Ὠρίμανση, maturation, Μενέστωρ 4 ὥς δὲ Μενέστωρ φησίν, ἡ μὲν βλάστησις αὐτῆς ὁψία διὰ τὴν ψυχρότητα τοῦ τόπου, ἡ δὲ πέψις ταχεῖα διὰ τὴν ἀσθένειαν. Πρβλ. βλάστησις.

πῆ. Πῶς/μέ ποῖο τρόπο, how/in what way, Παρμενίδης 8.7 πῆ πόθεν αὐξηθέν; Ἐμπεδοκλῆς 3.9 πῆ δῆλον ἕκαστον 17.33 πῆ δέ κε κῆξαπόλοιτο, ἐπεὶ τῶνδ' οὐδὲν ἔρημον;

πηγὴ 1. Πηγὴ, source, Ξενοφάνης 30.4 πηγὴ δ' ἐστὶ θά-

λασσ(α) ὕδατος, π η γ ή δ' ἀνέμοιο 2. Πηγαῖο ὕδωρ/νάμα, spring water/spring, Ἐμπεδοκλῆς 3.2 ἐκ δ' ὁσίων στομάτων καθαρήν ὀχετεύσατε π η γ ή ν.

πηγνύναι. Πλάσσω/συγκροτῶ, fashion/construct, Ἐμπεδοκλῆς 86 ἐξ ὧν ὄμματ' ἔπ η ξ ε ν ἀτειρέα δι' Ἀφροδίτη. || **πήγνυσθαι** 1. Πλάσσομαι/συμπήγνυμαι, be formed/be constructed, Ἐμπεδοκλῆς 15.4 πρὶν δὲ π ά γ ε ν τε βροτοὶ καὶ <ἐπεὶ> λύθεν, οὐδὲν ἄρ' εἰσιν 75.1 τῶν δ' ὅσ' ἔσω μὲν πυκνά, τὰ δ' ἔκτοθι μανὰ π έ π η γ ε 107.1 ἐκ τούτων <γάρ> πάντα π ε π ή γ α σ ι ν ἀρμοσθέντα 2. Πήζω/στερεοποιῶμαι, congeal/be solidified, Ἐμπεδοκλῆς 56 ἀλς ἐ π ά γ η ῥίπῃσιν ἐωσμένος ἡελίοιο. Πρβλ. συμπήγνυσθαι.

πημαίνειν (συνών. βλάπτειν, ἀντίθ. ὠφελεῖν). Προξενῶ μεγάλη βλάβη/κακουργῶ, cause great injury/commit a crime, Δημόκριτος 258 κτείνειν χρῆ τὰ πημαίνοντα παρὰ δίκην πάντα περὶ παντός.

πήρωσις. Ἀναπηρία/βιολογικὴ ἀδυναμία, physical disability/biological weakness, Δημόκριτος 296 γῆρας ὁλόκληρός ἐστι π ή ρ ω σ ι ς· πάντ' ἔχει καὶ πᾶσιν ἐνδεῖ.

πιαίνειν. Παχύνω/πλουτίζω, fatten/enrich, Ξενοφάνης 2.22 οὐ γὰρ π ι α ί ν ε ι ταῦτα μυχοὺς πόλεως.

πίειρα (γῆ). Λιπαρὴ (γῆ)/εὐφορῆ, fat (earth)/fertile, Μενέστωρ 6 ἡ δὲ π ί ε ι ρ α (sc. γῆ) πάμπαν οὐδενὶ ζυμφέρει φυτῶ.

πικρός (ἀντίθ. γλυκύς). Πικρός, bitter, Ἐμπεδοκλῆς 90.1 ὥς γλυκὺ μὲν γλυκὺ μάρπτε, π ι κ ρ ό ν δ' ἐπὶ π ι κ ρ ό ν ὄρουσεν, ὁξὺ δ' ἐπ' ὁξὺ ἔβη, δαερὸν δ' ἐποχεῖτο δαηρῶ Δημόκριτος 9 νόμω ... γλυκὺ ... νόμω π ι κ ρ ό ν 125 νόμω χροιή, νόμω γλυκύ, νόμω π ι κ ρ ό ν ... ἔτεῃ δ' ἄτομα καὶ κενόν.

πίμπλασθαι. Πληροῦμαι/γεμίζω, be filled/fill, Παρμενίδης 1.13 ἔνθα πύλαι Νυκτός τε καὶ Ἥματός εἰσι κελεύθων, καί σφας ὑπέρθυρον ἀμφὶς ἔχει καὶ λάϊνος οὐδός· αὐταὶ δ' αἰθέριαι π λ ή ν-